

TNF TSJEKKISK-NORSK FORUM

Nr. 104, listopad/november 2022

Zimní krystaly. Foto: Jakub Petrůj

Velvyslanectví České republiky v Oslo
vás srdečně zve dne 7. prosince 2022
na předvánoční rodinnou bohoslužbu

a zpěv vánočních koled

Bohoslužbu celebruje Mgr. Roman Toušek,
kazatel a člen Rady Církve bratrské

Bohoslužba začne v 18:30 hod. v budově českého velvyslanectví
ve Fritzners gate 14 v Oslo. Drobné pohoštění je zajištěno.

Uvítáme, pokud oznámíte vaší účast do 6. prosince 2022
na e-mailovou adresu: protocol_oslo@mzv.cz,
abychom získali přehled o počtu zájemců.

Úvodník

Vážení čtenáři našeho časopisu,

ráda bych vás tímto pozdravila v mém oblíbeném podzimním období a nabídla vám zajímavé texty a články ke čtení.

Je novinkou, že náš časopis bude vycházet pouze jednou ročně v této roční době, ovšem o to více článků vám v něm budeme moci nabídnout. Neváhejte si jej přibalit do batohu na túru do hor, na chatu, na pobřeží a do kavárny.

V tomto čísle najdete dva zajímavé rozhovory, úsměvné Osloviny, ba dokonce i poezii. Dovolujeme si vás také pozvat na blížící se akce a vyhlášíme Lego soutěž. Jelikož se termínem vydání bude toto číslo blížit naší tradiční Mikulášské zábavě a posléze svátkům vánočním, dovoluji vám všem jménem Česko-norského fóra popřát krásné a požehnané vánoce!

Leny Slaninová

OBSAH

Vánoční bohoslužba, pozvánka	2	Kořeny norských Čechů	13
Úvodník	3	„Tsjekkerbloka“	16
Rozhovor s Jaroslavem Knotem	4	Vyhlášení Lego soutěže z roku 2022	18
Rozhovor s Bárrou Nentwichovou	9	Dětský den 2022	20
Elsk meg	11	Osloviny 27 – Stromeček	21
«Si meg... Hva er kjærlighet?»	12	Informace od TNF pro rok 2023	23
		Mikulášská zábava, pozvánka	24

Jaroslav Knot při rozhovoru ve své kanceláři. Foto: Leny Slaninová

Rozhovor s Jaroslavem Knotem

Odcházejícího velvyslance Jaroslava Knota stihla ještě před jeho odjezdem vyzpovídat Leny Slaninová. Co se mu v Norsku líbilo, co mu naopak scházelo a jak nazírá na svou končící bezmála šestiletou misi? O tom všem se dočtete v následujícím obsáhlém rozhovoru.

Pane velvyslanče, hned v úvodu rozhovoru se zeptám, byť to naši čtenáři nemohou vidět, čím to, že z Vás aktuálně vyzařuje velmi dobrá nálada?

Dobrý den, milá Lenko. Vy si taky všimnete všeho (smích)! Mé momentální spokojené rozpoložení je jednak dáno tím, že jsem se na rozhovor pro časopis TNF velmi těšil, druhak tím, že včera můj domovský fotbalový klub 1. FC Slovácko porazil v pohárovém utkání slovné

OGM Nice na jeho půdě (zápas konaný dne 13. 10. skončil 1:2 pro Slovácko – pozn. autorky).

Blahopřeji. Pojd' me se však nyní pobavit o Vašem pomalu končícím diplomatickém vyslání v Oslo. Jak byste Vy sám zhodnotil Vaše dosavadní působení v pozici velvyslance v Norsku?

Pokud jde o tuto otázku, která se dává velvyslancům pokaždé, když ukončují svou činnost, mohu upřímně odpovědět, že těch 6 let, které jsem v Norsku strávil, bylo jedněch z nejlepších v mém životě, a to jak po osobní, tak po pracovní stránce.

Vás asi bude zajímat primárně stránka pracovní, k níž bych poznamenal, že se mi podařilo naplnit všechny cíle, které jsem si na počátku své mise předsevzal, ba dokonce, a to navzdory covidové pandemii, jsem si splnil i některé cíle takřkajíc „nad plán“. Tyto cíle vycházely ze čtyř hlavních oblastí působení zastupitelského úřadu, jimiž jsou politická relace, obchodně-exportní relace, konzulární činnost a pomoc občanům v nouzi a kulturní oblast, do níž spadají i vztahy s Česko-norským fórem.

Co Vás nejvíce překvapilo, resp. zaskočilo během pobytu zde?

Kupodivu Vaši otázku taktéž slyším poměrně často, naposledy se mne na ni ptala paní redaktorka při rozhovoru pro Český rozhlas Zlín. Stejně jako jí i Vám popravdě uvádím, že mne nepřekvapilo a nezaskočilo v podstatě nic. Je to primárně dáno tím, že se od svých 22 let kontinuálně zabývám Skandinávií a Severem jako takovým. Studoval jsem v Dánsku a ve Švédsku, naučil jsem se skandinávské jazyky. Před nástupem na MZV ČR jsem pracoval na Švédské obchodní radě v Praze, následně na Skandinávské obchodní komoře, později jsem začal přednášet v oboru Skandinávská studie na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Každé léto jsem trávil ve Švédsku a Norsku svou dovolenou. Jde-li tedy o skandinávskou mentalitu, konkrétně v tomto případě o způsoby jednání a chování Norů, jejich vztah k práci, s tím vším jsem byl na počátku své mise už obeznámen, jinými slovy nešel jsem do neznámého prostředí, což je vždycky velkou výhodou.

Před chvílí jste uvedl, že se Vám podařilo splnit všechny cíle, které jste si vytyčil, a ještě něco více. Mám s sebou Váš první rozhovor pro časopis TNF z roku 2017, tehdy ještě v roli novopečeného ambasadora. I zde zmiňujete své pracovní cíle a úkoly a co mne z tohoto rozhovoru zaujalo, pak Váš důraz na diplomacii sportovní. Je toto onen Váš splněný cíl „nad plán“?

To je úžasné, Vy jste ten rozhovor našla? (velvyslanec si dlouze a s dojetím prohlíží článek). Ano, máte pravdu. Sportovní diplomacie byla pro mne něco jako taková třešnička na dortu, mající ovšem stejně důležitý úkol jako všechny ostatní aktivity velvyslanectví, tj. připomínat dobré jméno České republiky v zahraničí a starat se o její propagaci. Jsem hrdý a pyšný na to, že jsme zrealizovali velmi úspěšné projekty sportovní diplomacie, jakými byly například akce „Česká republika – ráj florbalu“, přátelský šachový turnaj mezi týmy ŠK Staré Město a výběrem Oslo, a tak bych mohl dále pokračovat.

Mou chloubou byla ovšem s ohledem na mé předchozí působení v byznysu vždycky obchodně-exportní politika. Ministerstvo zahraničních věcí má vypracován speciální hodnotící systém, podle kterého na stupnici A – D vyhodnocuje činnost té které ambasády na poli pomoci exportérům a zahraničně-obchodních aktivit ve vztahu k příslušnému teritoriu. Když jsem v lednu roku 2017 přebíral úřad, pohybovala se naše známka v pásmu B-C. Od té doby už jsme však obdrželi jen samá áčka. Rád bych proto využil této příležitosti a ze srdce poděkoval svým kolegům na velvyslanectví za jejich práci vedoucí k tomuto mimořádnému úspěchu. Mimochodem, za dobu mého působení v Norsku dosáhla bilance zahraničního obchodu mezi ČR a Norskem rekordního kladného salda +14,7%.

Tak to je opravdu krásný výsledek. Váš pobyt na pozici velvyslance ČR v Norsku se prodloužil z obvyklých čtyřech let na šest. Čemu to přisuzujete?

To, že jsem zde v Norsku šest let, je něco výjimečného. Výjimečného z toho hlediska, jak ostatně sama správně uvádíte, že standardní doba vyslání diplomata jsou čtyři roky a neměla by překročit více než pět let. Nicméně v době, kdy jsem měl řádně vystřídat, zasáhla svět pandemická situace. Vedení ministerstva zahraničí tehdy

rozhodlo, že ponechá dosavadní velvyslance na svých postech. Nešlo však tehdy jen o případ Norska. To byl tedy první důvod prodloužení mé mise. Další prodloužení mise bylo způsobeno aktuálně probíhajícím předsednictvím České republiky v Radě Evropské unie, na jehož počest jsme v září letošního roku zorganizovali v budově staroslavné Auly koncert symfonické básně „Má vlast“ v podání orchestru Norského rozhlasu pod taktovkou mistra Petra Popelky.

Na koncertě jsem byla osobně přítomna a musím říci, že byl opravdu nádherný. Co Vám v Norsku nejvíce chybělo?

KFC

Nedá mi to se nezeptat, jaké máte plány do budoucna a chcete-li zůstat i nadále v diplomacii?

Po oficiálním ukončení diplomatické mise pro Norsko a Island, k němuž dojde dne 15. prosince 2022, povedou mé kroky zpět do Černínského paláce v Praze. Nezasťírám, že se po tak dlouhé době v zahraničí na své kolegy už velmi těším.

Pokud byste se jednoho dne rozhodl, že se již nadále nechcete věnovat diplomacii, kudy by se ubíraly Vaše profesní kroky a proč?

Pakliže bych se někdy opravdu rozhodl dát vale české zahraniční službě, asi bych zvažoval dvě oblasti pro další profesní činnost, v nichž jsem již působil, a které jsou mi z určitého důvodu blízké. Jelikož pocházím z učitelské rodiny, nadto dlouhodobě působím v akademické sféře, nevylučoval bych své působení v pedagogické oblasti. Vštěpovat znalosti mladším generacím by mi přišlo jako velmi smysluplné, neboť vzdělaný národ se hůře manipuluje.

Druhou zvažovanou sférou by byla oblast práva a advokacie, která by mi kromě profesního naplnění přinesla patrně i plnou kapsu (smích). Ostatně, každý rok dostávám opakovaně několik telefonátů od svých spolužáků z Právnické fakulty v Brně, dnes úspěšných partnerů velkých advokátních společností, kteří mne vábí do svých firem, čemuž zatím úspěšně odolávám.

Ve Vašem prvním rozhovoru pro časopis TNF, který jak vidím, si stále zálibně prohlížíte, jste zmiňoval, že si nemůžete úplně vybírat svou zemi působení, neboť se přání nemusí krýt vždy se čtyřletými intervaly vyslání. Jinak řečeno tam, kde byste chtěl, je zrovna plno. Přesto, kdybyste si mohl vybrat stát pro své příští působení, jaký by to byl a proč?

Považuji se za specialistu na státy germánské oblasti. Nemyslím to ani tak jazykově, jako spíše kulturně. Pokud by to bylo tedy čistě na mně, vybral bych si opět Skandinávii, Pobaltí či německy hovořící oblasti.

Měl jste možnost ve svém volném čase poznat místní kulturu a přírodu?

Zajisté. Snažil jsem se hodně cestovat, ať už pracovní či soukromě. Norsko jsem z hlediska jeho přírodních krás měl možnost relativně dobře poznat a budu se sem kvůli nim i nadále jako turista rád vracet.

Jde-li o kulturu, jsem velkým milovníkem muzeí. V nich dokáži strávit hodiny a hodiny. Srdečný až niterný vztah mám k muzeu Kon-Tiki na ostrově muzeí na Bygdøy. Považuji se za velkého obdivovatele a ctitele odkazu Thora Heyerdahla a muzeum Kon-Tiki je pro mne něco jako jeho svatostánek.

Rád jsem v uvedené souvislosti inicioval překlad obsahu webových stránek muzea do českého jazyka a na co jsem opravdu hrdý, je skutečnost, že Kon-Tiki nechalo na můj popud nainstalovat informační panel věnovaný legendě české experimentální archeologie ing. P. Pavlovi, jenž byl blízkým spolupracovníkem Thora Heyerdahla při jeho cestě na Velikonoční ostrov.

Po čem se Vám bude po odjezdu z Norska stýskat?

Budou mi chybět Norové, kteří jsou mi jako národ velice sympatičtí. No a samozřejmě budete mi chybět i vy jako Česko-norské fórum. Za těch šest let jsem mohl poznat, že ve vašich řadách působí spousta nadšenců. Ať už jste to Vy, Lenko, nebo před Vámi Bára, Katka, Jindra a tak bych mohl pokračovat.

Jaký pocit ve Vás vyvolala situace, když jste norskému spisovateli Thorvaldu Steenovi předával cenu Gratias Agit, kterou během Vašeho působení získal?

Byl jsem nesmírně dojat. Thorvald Steen udělal pro dobré jméno České republiky v Norsku strašně moc, a to navzdory svému velkému zdravotního handicapu. A když jste se na počátku rozhovoru ptala na mé priority, pak na udělení ceny Gratias Agit pro Thorvalda Steena, nejvyššího ocenění, které může Ministerstvo zahraničních věcí ČR poskytnout, jsem začal pracovat ihned po mém příjezdu do Norska.

Jsou před Vámi ještě nějaké akce, na které byste rád krajany upozornil nebo pozval?

Ano, aktuálně probíhají jednání s bratrem Romanem Touškem, zdali by si našel volno na odsloužení tradiční předvánoční rodinné mše pro krajany, no a samozřejmě rád zvu i na tradiční Mikulášskou zábavu, kterou organizuje Česko-norské fórum.

Pokud se nepletu, tak v předkoronavirové době byla česká ambasáda v Oslo vyhlášena ze strany MZV jako jedna z nejlepších. Čím jste si to zasloužili?

Když dovolíte, provedl bych malou opravu. Tiskový odbor MZV ČR nás vyhlásil jako jednu z pěti nejlepších ambasád, pokud se týká webové prezentace v českém jazyce. Uvedené ocenění nás nesmírně potěšilo, byť dnes už se vývoj posunul dále a značně vzrostla důležitost komunikace zejména přes tzv. sociální sítě.

Jak moc velkým přínosem pro Vaši pozici velvyslance byla skutečnost, že jste právník?

Právní vzdělání a skutečnost, že jsem právník, mi pomohlo velmi. Právníci všude po světě totiž tvoří velké, v dobrém slova smyslu řečeno, stavovské mafie s obří stykovou sítí. Omlouvám se čtenářům za to, co nyní vyslovím, ale v právním oboru platí nabubřelá zásada „já jsem právník a kdo je víc“? Solidarita mezi právníky je v uvedeném smyslu obrovská, takže vás „vcucnou“ mezi sebe a hlavně do svých kontaktních sítí, takže se dostanete i tam, kam byste se, nebyvše právník nebo právníčka, nikdy neměli šanci dostat.

Dále bych rád uvedl, že jsem z titulu znalostí mezinárodního práva obchodního mohl poskytovat rady jedné významné české společnosti, mající problémy s norským byrokratickým šimlem. Po úspěšném vyřešení sporu tato společnost následně získala kontrakt za 1,3 mld. NOK. Konzultační pomoc jsem však vždycky dělal „na tajňačku“ a grátis, protože oficiálně ambasáda vstupovat do právních vztahů soukromých subjektů nesmí.

Jak a čím byla pro Vás náročná tzv. doba covidová, kterou jste zde během svého působení zažil. Byla ambasáda na něco takového připravena?

Na situace, jakou byl covid, se bohužel nelze připravit nikdy. Doba covidová byla náročná nejen pro mne a mé kolegy, ale určitě i pro vás všechny. Já jsem například po celou dobu pandemie zůstal zde v Norsku, což znamenalo, že jsem rok a půl neviděl svou rodinu a přátele na Moravě. Bral jsem to však tak, že jsem zde od toho, abych pomáhal potřebným. Osobní zájmy a tužby tak šly stranou a nelituji toho.

Ambasáda úspěšně zajistila dva repatriční lety, jeden z Norska a druhý z Islandu, pro který je rovněž příslušná. Pomohli jsme v x-případech turistům, kteří se zničehonic ocitli za zavřenými hranicemi, denně jsme připravovali pro Prahu zevrubný informační servis o covidových opatřeních a vývoji nákazy. Byla to náročná a leckdy krutá doba. Přejme si proto všichni, aby se hned tak brzy nevrátila zpět.

Jak byste obecně zhodnotil česko-norské vztahy v této době?

Česko-norské vztahy jsou na vynikající úrovni. Máme řadu společných zahraničně-bezpečnostních zájmů a jsme členy řady významných mezinárodních organizací jako např. OSN, NATO ap.

Chci se rovněž zeptat i na vztahy mezi ČR a Islandem během posledních šesti let, neboť Vy jste velvyslancem také pro Island?

O vzájemných vztazích mezi dvěma našimi státy platí totéž, co jsem řekl o česko-norské politické relaci. Islandané nás Čechy mají rádi a my je možná ještě více. Nedávno se mi do rukou dostala čísla o počtu českých

turistů na Islandu a tato neustále rostou. Island z pohledu českého turisty-fajnšmekra patří mezi čím dál více vyhledávané destinace a je doslova turistickým „hitem“.

Chci vyzdvihnout naprosto výtečnou spolupráci s honorárním konzulem České republiky v Reykjavíku panem Ögmundurem Skárphedinssonem, který vede nejvýznamnější architektonickou kancelář na Islandu a který díky svému vlivu pomáhá šířit dobré jméno ČR na ostrově. Jedná se o přítele současného islandského pana prezidenta, což nám v lecčems usnadňuje naše působení.

Je něco, co byste rád vzkázal čtenářům časopisu TNF a členům Česko-norského fóra?

V první řadě bych chtěl všem „fóristkám“ a „fóristům“ upřímně a srdečně poděkovat za jejich práci a angažovanost s jakou se starají o pěstování českého živilu v Norsku. Po celou dobu mého vyslání mi bylo ctí a potěšením s vámi spolupracovat. Protože časopis TNF vychází v předvánočním čase, dovoluji vám, abych vás všechny naposledy pozdravil z pozice českého velvyslance a popřál vám, vašim rodinám, blízkým i přátelům krásné a spokojené prožití svátků vánočních a hodně úspěchů a štěstí do dalších let.

—
Za rozhovor děkuje Leny Slaninová .

J. Knot předává Thorvaldu Steenovi cenu Gratias Agit
Foto: Velvyslanectví ČR Oslo

J. Knot s Tone W. Trøen za jejího působení jako
předsedkyně parlamentu (stortingspresident)

Foto: Lenka Sommerseth

Rozhovor s Bárou Nentwichovou

Většina čtenářů Tě zná jako předsedkyni TNF, můžeš nám ale povědět, kdo jsi mimo TNF? Odkud jsi, co jsi dělala, než jsi přišla do Norska, co děláš zde?

Do Norska jsem přišla v roce 2006, takže to, na co se ptáš, je hodně dávná historie. Pocházím z Moravy, vyrůstala jsem v Kroměříži a vdala jsem se do Brna. Tam jsem se starala o tři syny a pracovala v poradně pro ženy a dívky, když se můj manžel rozhodl pro život na severu. Do Norska se mi vůbec nechtělo, ale manžel byl odhodlán tu být a mně vlastně nezbývalo než jej následovat. 😊 První roky zdejšího pobytu jsem věnovala hlavně rodině a asimilaci v novém prostředí, učení se jazyku a všem zvyklostem, které se točily především kolem školních dětí – oslavy narozenin, školní slavnosti, prodej vaflí na fotbalových turnajích, však to jistě mnozí čtenáři znají. Zároveň s tím jsem všem třem klukům byla nápomocna při učení do norské

školy. Navíc jsem jim byla učitelkou češtiny a českých reálií, aby kluci obstáli u rozdílových zkoušek v Brně, jak to tehdy vyžadovaly české zákony. Teprve později jsem se přiblížila své původní profesi a pracuji již mnoho let jako účetní v jednom malém milém obchodě.

A teď už k našemu spolku. Vzpomínáš si, co Tě prvně na jeho činnosti zaujalo, že ses rozhodla do něj aktivně vstoupit, začít učit a později vést výbor?

Naším synům ve věku 6, 8 a 11 let se tu od počátku stýskalo po českých kamarádech, snažili jsme se jim proto umožnit alespoň nějaký kontakt s češtinou a českými vrstevníky. Hned v prosinci 2006 jsme byli na Mikulášské zábavě, tehdy ještě v komornějším provedení na Majorstuen. Bylo to první větší seznámení s dalšími krajany, hlavně s těmi v našem věku. Mikulášské zábavy jsme se pak účastnili pravidelně. Do

aktivní účasti ve spolku mě postupně vtahovali tehdejší členové výboru, to oni mě přemlouvali, já zase tak iniciativní nebyla... Takže je to zásluha Renaty, že jsem po pěti letech v Norsku začala učit češtinu kromě svých synů i další děti českých krajanů. Je to zásluha Edity, že jsem od roku 2015 vedla spolkové účetnictví. A je to zásluha Mirka, že mě další rok přemluvil kandidovat do výboru spolku. Vlastně se to postupně nabalovalo a já byla součástí spolku pořád víc a víc, ale už se to mnohem více stávalo mou srdeční záležitostí, dělat věci pro krajany mi dávalo a dává stále velký smysl.

Zmínila jsem, že učíš. Můžeš popsat další oblasti Tvých aktivit ve spolku? Co tě nejvíce baví a co naopak nejméně?

Jak už jsem řekla, přes sedm let jsem vedla účetnictví spolku. Jako člen výboru jsem pomáhala na většině akcí, jedno období jsem dokonce převzala redakci časopisu, ale je dobře, že už ji vede někdo jiný. V roli předsedkyně jsem se pak snažila tak nějak hlídat, aby všechno klapalo, bylo zajištěno, něco se nezapomnělo... Ale naštěstí jsem kolem sebe měla vždycky spoustu šikovných lidí, kteří umí přiložit ruku k dílu, a hlavně vědí co a jak. Bez toho by to nikdy nešlo. Práce pro krajany je vždy kolektivní dílo, které se neobejde bez pomoci mnoha dobrovolníků.

A co mě nejvíce baví? Být s lidmi. Vidět, že se akce povedla, že jsou krajané spokojeni a chtějí zase přijít, či dokonce chtějí něčím přispět.

Jaké největší změny spolek prodělal za těch šest let, kdy jsi byla ve výboru?

Samozřejmě se několikrát proměňovalo složení výboru, tak jak lidé odcházeli a přicházeli noví. Sice jsme se museli rozloučit s několika velmi zkušenými organizátory, ale zase přišli jiní, kteří přinesli do spolku nové impulsy, mladou krev. Je moc dobře, že se složení výboru obměňuje, noví lidé přicházejí s novými nápady a energií.

Asi musím zmínit i náročnou dobu pandemie koronaviru, která neminula ani náš spolek. Byli jsme nuceni zrušit mnoho akcí a museli jsme přenést výuku češtiny dětí do světa internetu. Celá ta doba nás od sebe trochu vzdálila, hodně jsme pociťovali ztrátu osobního

kontaktu s lidmi. Stávající členové spolku nám sice zůstali věrní, ale nebyla možnost oslovit nové tváře, nové krajany. Na druhou stranu jsme si vyzkoušeli nezbytné organizační schůze výboru on-line a zjistili jsme, že zrovna tohle může fungovat dobře i po pandemii.

Na co jsem ale opravdu pyšná, je Mikulášská zábava roku 2020 a 2021. Na přípravu té první jsme měli dostatek času, dlouho bylo jasné, že uvnitř v sále se konat nemůže. Doslova pohádkový Mikuláš venku před Tryvannstua s první sněhovou nadílkou toho roku se opravdu povedl. Na tu druhou Mikulášskou zábavu jsme se až do poslední chvíle chystali dovnitř do sálu, ale během dvou dnů jsme dokázali přestěhovat celou akci opět ven, do krutého mrazu. A spokojené výrazy všech zúčastněných nám prozradily, že i přes ten mráz to stálo za to. Tak věřím, že i letošní Mikulášská zábava bude zase skvělá.

Za poslední roky se změnil způsob komunikace spolku. Dříve se akce oznamovaly v časopise, dnes rozesíláme e-maily, vyvěšujeme na facebookovou skupinu. Komunikujeme rychleji. Řekla bys taky ale, že komunikujeme více?

Máš pravdu v tom, že v devadesátých letech byl hlavním způsobem komunikace mezi krajany právě tento časopis. Na našich webových stránkách si můžeme pročíst všech 100 čísel našeho časopisu od jeho založení v roce 1990 až do jara 2021. Je to moc zajímavé čtení, určitě ho všem doporučuji. Při pročítání jednotlivých čísel můžeme pozorovat, jak se proměňovala jeho náplň a smysl. Také v něm narazíme na polemiky o jeho potřebě a poslání, a to hned několikrát. Dnes už má časopis docela jinou náplň a jako hlavní informační kanály pro krajany slouží webová stránka, e-maily a Facebook. A vím moc dobře, že každý z těchto kanálů má své příznivce. Ano, komunikujeme asi rychleji, ale myslím si, že ne více, jenom jinými cestami. A doufám, že se naše informace dostávají opravdu ke všem zájemcům.

Kterou z aktivit spolku si myslíš, že bude do budoucna nejdůležitější udržet, zachovat, dále rozvíjet. Čemu je potřeba se obzvláště věnovat?

Řekla bych, že výuce češtiny a udržování českých tradic. Náš rodný jazyk je velký dar pro nás samotné i pro naše

potomky. Při výuce dětí to sleduji stále. Mnozí krajané si to uvědomují hned od okamžiku, kdy se stali rodiči. Jiní na to přijdou až po letech, ale to povědomí v nás je, jen se někdy probudí později. A právě proto je dobré, že náš spolek může nabídnout výuku češtiny. Teď si asi mnozí řeknou, že si tady dělám reklamu, když hodně z těch dětí učím... Ale spíš bych chtěla pozvat další učitele, aby mi s tímto krásným úkolem pomohli. A také se moc přimlouvám za udržení výuky pro dospělé.

Co bys chtěla vzkázat čtenářům časopisu?

Pokud si chcete přečíst i příští číslo, napište nám do něj svůj příspěvek 😊

Báro, vřelé díky za Tvé velké nasazení, pracovitost, pečlivost, se kterou vykonáváš každý úkol, ale také otevřenost a upřímnost, se kterými jednáš. Vážíme si Tvé práce a děkujeme za všechno, co jsi pro nás udělala. Do dalších let Ti přejeme spoustu elánu, dobré nálady a těšíme se, že Tě stále budeme potkávat na společných akcích.

—
Otázky kladla Lenka Sommerseth

Elsk meg

Lenka Svobodová Brustad

FAEN

Elsk meg som jeg er

Elsk meg nå

Elsk meg og ikke vent lenger

Elsk meg og redd meg fra døden

Fra den psykiske døden, ikke fysiske Elsk meg

Det er det eneste jeg ber om

ELSK MEG

Elsk meg nå

Elsk meg og save me

Save me

FROM MYSELF En gang for alle

Elsk meg med alt du har

Alt du er Alt du eier ALT

Elsk meg Jeg er

Jeg lever

Jeg føler

Jeg tenker JEG ER

Elsk meg

«Si meg... Hva er kjærlighet?»

Milí krajané,

je mi velkým potěšením vás upozornit na to, že má dlouholetá kamarádka a krajanka Lenka Svobodová Brustad v lednu letošního roku vydala svou první knihu v norštině. Jedná se o knihu básní «Si meg ... Hva er kjærlighet?»

Kniha je napsaná v norštině, je částečně prokládaná českými texty, Lenčinými vlastními básněmi a úryvky básní a písní českých autorů. Z tohoto důvodu jste právě vy, Češi žijící v Norsku, těmi nejaktuálnějšími čtenáři. Kniha básní Lenky Svobodové Brustad je silné čtení. Je totiž upřímným a nemilosrdným průřezem jejího života a jejího nekonečného a neúnavného hledání lásky.

V prologu své knihy píše Lenka:

“Denne boken handler om et helt livs leting etter en måte å leve på, overleve og ikke minst finne seg selv og bli så hel som mulig.

Et liv med angst, depresjoner, splittet sinn og hukommelsestap.

Og mange innleggelse på psykiatriske sykehus.”

Velikým zpestřením jsou krásné a výstižné ilustrace Lenčina nejbližšího a nejdůvěrnějšího přítele Tora Husby.

Knihu je možné zakoupit přímo u autorky lenkasvobodovabrustad@gmail.com.

—
Helena Myklestu

Skautský oddíl na Československé dálkové škole, Haøya 1960, Foto: Stiftelsen Solgløtt

Kořeny norských Čechů

Dataci úplně prvních Čechů v Norsku lze jen stěží určit. Výchozím momentem se zde stává přelom 19. a 20. století, kdy se napříč národními hranicemi zvyšuje zájem o poznávání jiných kultur. Dochází k šíření uměleckých, literárních, hudebních a dramatických děl a to zejména ve směru z Norska na české území (Jirásek, 2012). O popularizaci Norska se zasloužil také Karel Čapek, když v roce 1936 vyšel první díl jeho cestopisu *Cesta na sever*. S manželkou Olgou a jejím bratrem odcestovali vlakem do Osla, odtud dále do Bergenu, a nakonec lodí za polární kruh až k mysu Nordkapp. Norské obyvatele vykresluje jako bezprostřední a přátelské. Jedním z příkladů opačného proudění národního a kulturního poznání, tedy z Česka do Norska, je uspořádání dvou koncertů České filharmonie na hudebním festivalu v Bergenu v roce 1962. Oba koncerty byly vyprodány a zazněly skladby Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka, Bohuslava Martinů i Josefa Suka (Velvyslanectví Norského království v Praze, 2021).

Navázání oficiálních diplomatických vztahů mezi Norskem a Československem započalo v roce 1921, kdy Vladimír Radimský vstoupil do funkce prvního československého vyslance v Norsku (ibid.). V meziválečné době se množství československých státních příslušníků na území Norska pohybovalo zhruba v počtu od 59 do stovky (Řezníček, 2005; Štěpán 2003 cited by Jirásek, 2012). Údaje z dostupných pramenů o přesných počtech příslušníků v Norsku se ale liší. Brouček (2010) hovoří o 75 Čechoslovácích v meziválečné době a o zhruba tisíci na konci druhé světové války. Do těchto čísel nejsou zařazeni Noráci, kterých bylo za války posláno do Norska více než 1 300 (Noráci, 2022).

Poválečné politické změny se zásadním způsobem promítly do české migrace. Spouštěči migračních vln byly situace v letech 1948, 1968 a 1989. Právě v těchto obdobích poskytl Norsko Československu nejen

hmotnou pomoc, ale také místa pro české exulanty. Reakcí na hledající pomoc bylo v Oslu vytvořeno Sdružení československých demokratických uprchlíků v Norsku, pod tímto uskupením také začal vycházet časopis Čechoslovák v Norsku. Iniciátory těchto krajaných aktivit byli Josef Kalvody, František Třešňák, Josef Lettrich, Vladimír Krajina a Božena Houdková. Vzhledem k tomu, že exulanti nespádali podle úřadů do kategorie vysídlenců, hledali pomoc místo u Mezinárodní uprchlické organizace (IRO) u vlastních organizací spravovaných krajanů. Důležitou roli v těchto procesech hrál Americký fond pro československé uprchlíky, který v roce 1948 založil vyslanec a delegát ČSR u OSN Ján Papánek. V Norsku se spojil s exulantkou Annou Kvapilovou, která se se svými spolupracovníky Vlastou Sehnalovou a Ladislavem Řezníčkem stala hlavní figurantkou podpory pro československé uprchlíky v Evropě. Kvapilová se do Norska dostala pomocí kontaktu s norskými občankami, se kterými se seznámila v koncentračním táboře v Ravensbrücku (Brouček, 2010). Ti jí v roce 1948 také pomohli uprchnout z komunistického Československa, protože jí kvůli spolupráci s Miladou Horákovou hrozilo zatčení. Společně se svými norskými přáteli založila Norsko-československý pomocný spolek (Norsk Tsjekkoslovakisk Hjelperefering), prostřednictvím kterého se jí podařilo pomoci více jak třem stům uprchlíkům. Kvapilová byla vůbec první Češka, která v Norsku uspořádala aktivity pro československé děti. V roce 1959 zorganizovala s pomocným spolkem letní tábor v Oslu. Děti přijely buď z uprchlických táborů nebo ze zemí západní Evropy, kde žily po emigraci se svými rodinami. Kromě klasických táborových aktivit se během měsíčního pobytu učily český a slovenský jazyk a vzdělávaly se v oblastech kultury a historie. Tyto iniciace pod vedením Kvapilové vedly až ke koupi domu v roce 1962 za peníze od dárců. Dům byl přestavěn na letní školu a sloužil ke sdružování mladých Čechoslováků až do sametové revoluce (Velvyslanectví Norského království v Praze, 2021).

Norsko-československý spolek se dále zasadil o koupi dvou domů a výstavbu domu třetího. Všechny domy byly alespoň z části určené pro rodiny československých migrantů. Spolek rovněž organizoval další akce, např. Vlajku za svobodu (Flag for Frihet) v reakci na sovětskou okupaci v roce 1968. Finanční chod spolku zajišťovaly především členské příspěvky a dary (Brouček, 2010).

Norsko-československý pomocný spolek fungoval do roku 1988 (TNF, 2022).

Migrace Čechů do Norska po roce 1989

Po sametové revoluci v roce 1989 vnikl nový spolek s více než stovkou členů – Forum Norsko-Československa (Forum Norge-Tsjekkoslovakia). Sdružení neslo tento název do roku 1993 (TNF, 2022). Fórum si kladlo za cíl pomoci Československu při budování demokratického státu. Z Norska vyslalo zejména hmotnou pomoc – kancelářské potřeby Občanskému fóru nebo 70 invalidních vozíků. Uskupení bylo podporováno i ze strany nových československých vyslanců (Velvyslanectví Norského království v Praze, 2021). Následkem rozdělení Československa na Českou republiku a Slovensko se rozdělili i krajané. Spolek se od té doby jmenuje Česko-norské fórum (Tsjekkisk-norsk forum) (TNF, 2022).

Jednodušší dostupnost Norska významně podpořilo zavedení pravidelné letecké dopravy společností Norwegian Air v roce 2004. Z počátku fungovalo přímé spojení na trasách Praha–Oslo a Praha–Trondheim, ale později byly kvůli oblíbenosti zavedeny i linky pro Stavanger a Bergen. Norsko se tak stalo oblíbenější i u turistů, pro které je vyhledávanou destinací např. kvůli rybaření (Velvyslanectví Norského království v Praze, 2021). Pozitivním signálem pro české migranty bylo zpřístupnění pracovního trhu v roce 2009, kdy byla zrušena pracovní povolení (Brouček, 2010).

OSN vykazuje na základě svých dat 2 443 českých migrantů na norském území k roku 2019 (Čeští krajané, 2022). Podle Statistického úřadu Norska je aktuální počet občanů české národnosti 2 056. V roce 2010 to bylo 1 158, tedy o skoro polovinu méně. Brouček (2010) uvádí k roku 2001 rovněž zhruba tisícovku občanů. Je tedy zřejmé, že nárůst českých migrantů prudce vzrostl zejména za posledních deset let. Tato čísla nicméně nejsou zcela přesná, protože vycházejí z dat registrovaných osob do Národního registru. Pokud se tedy člověk pobývá na území Norska nezaregistruje, přestože nařízení registraci vyžadují pro pobyt delší než tři měsíce, a pobývá v zemi „načerno,“ není do statistik zahrnut. Informace na stránkách cestikrajane.cz dále upozorňují na další řadu problémů při odhadování počtu krajanů ve světě. Konkrétně u České republiky zde

hraje zásadní roli rozdělení Československa na dva státy. Je proto obtížné zaznamenat, které osoby narozené před touto událostí spadají pod Česko a které pod Slovensko.

O fungování české diaspory v zahraničí se zajímá hned několik předních českých vědců. Jedním z nich je např. Stanislav Brouček působící na Akademii věd. V krátkosti se věnoval také českým krajanům v Norsku (článek Češi v Norsku, Brouček, 2010). V současné době probíhá výzkum „Čeští krajané“, který zahrnuje dva projekty. Prvním je projekt „Nové přístupy ke koordinaci krajaňské problematiky“, na nějž navazuje projekt „Česká diaspora – multidimenzionální vztahy a podmíněnosti Česka a cílových zemí“ (Čeští krajané, 2022). Řešitelem celého výzkumu je tým složený z odborníků z několika institucí (Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy, Czexpats in Science, z. s., Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., NUVIT, z. ú.). První část výzkumu iniciovalo Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, které zajímalo, jaké vztahy mají krajané s Českem, jakou pomoc od státu by uvítali a co naopak můžou Česku nabídnout oni. Druhá část projektu navazuje na část první a pokračuje ve zkoumání diaspory, transnacionality a vlivů, které na krajany působí ve vztahu se zemí původu. Cílem výzkumu je získání teoretických východisek, která budou dále uplatňovatelná např. v porovnávání s poznatky z jiných zemí, a vytvoření doporučení, která by zlepšila vztahy mezi krajany a Českou republikou (ibid.).

—
Michaela Horná

Letní československá škola, Storsand 1984, Anna Kvapilová uprostřed, Foto: Stiftelsen Solgløtt

Zdroje:

- Brouček, S., 2010. Češi v Norsku. [online] Archiv.krajane.net. Available at: <<https://archiv.krajane.net/articleDetail.view?id=2008>> [Accessed 18 June 2022].
- Čeští krajané. 2022. [online] Available at: <<https://www.cestikrajane.cz/>> [Accessed 19 June 2022].
- Jirásek, V., 2012. Obrodný proces a normalizace v Československu z norského pohledu. Bakalářská práce. Univerzita Karlova.
- Noráci, 2022. [online] Available at: <<https://noraci.cz/>> [Accessed 20 June 2022].
- Řezníček, 2005; Štěpán 2003 cited by Jirásek, V., 2012. Obrodný proces a normalizace v Československu z norského pohledu. Bakalářská práce. Univerzita Karlova.
- Statistic Norway, 2022. [online] Available at: <<https://www.ssb.no/en/>> [Accessed 18 June 2022].
- TNF, 2022. [online] Available at: <<https://cz-forum.no/>> [Accessed 18 June 2022].
- Velvyslanectví Norského království v Praze, 2021. Výstava 100 let norskó-českých diplomatických vztahů. [online] Available at: <<https://www.norway.no/cs/Czech-Republic/norsko-ceska-republika/zpravy-a-udalosti/zpravy/100let/>> [Accessed 20 June 2022].

„Tsjekkerblokka“ v Hølandgata 1, sloužil jako domov pro uprchlíky z Československa od roku 1961.

Norsk-Tsjekkoslovakisk Hjelpeforening og Studentskipnadens bygg for flyktninger og studenter. Oktober 1961

Foto.: <http://www.oslobilder.no/ARB/AAB-103367>

„Tsjekkerblokka“

Pokud Vás pěší túra někdy zavede do malebné čtvrti Kampen v Oslo mezi nízké dřevěné domky a rozkvetlé stromy, nezapomeňte se zastavit u vysokopodlažního domu v Hølandgata 1. Zatímco zbytek čtvrti Kampen dává iluzi toho, že se nacházíte v nějakém kouzelném přímořském maloměstě na jihu Norska, tento dům iluzi dokonale kazí. I tak je ale pro mnohé čtenáře časopisu Forum možná tou nejzajímavější destinací ve čtvrti Kampen, přezdívá se mu totiž „Tsjekkerblokka“.

Jeho historie začíná v roce 1959, kdy Norsko-československý spolek pomoci (Norsk-tsjekkoslovakisk hjelpeforening) zahájil projekt stavby jedenáctipodlažního domu za účelem pomoci uprchlíkům z Československa. Spolku chyběly finanční prostředky, a proto se do projektu zapojila i studentská organizace (Studentsamskipnaden) a Norsko-československému spolku pomoci nakonec připadlo 25 z 64 bytů. Zatímco pro československé uprchlíky tato novostavba představovala nový a bezpečný domov, s krásným výhledem na město a moderním standardem,

místní obyvatelé tato budova esteticky příliš nenadchla. Ba naopak, v reakci na výstavbu tohoto domu, vznikl intenzivní a z velké části úspěšný odpor proti plánovanému bourání starých dřevěných domů a stavbě vysokopodlažních budov. Do tohoto odporu, který kulminoval v 80. letech, se postupně zapojila řada umělců a akademiků a mnozí z nich ve čtvrti Kampen dodnes bydlí a tvoří. Dá se vlastně říci, že „Tsjekkerblokka“ svým způsobem přispěl k tomu, že dnes můžeme ve čtvrti Kampen stále obdivovat malebné dřevěné domky.

„Tsjekkerblokka“ byl domovem mnoha uprchlíků z Československa. Jednou z prvních obyvatelk československého původu je podle dostupných zdrojů paní Vlasta Sehnal, narozená v roce 1919. Z domu se odstěhovala až v roce 2020. Rozhovor s ní si můžete přečíst v St.Halvardsposten i 2015 (č.4) a Avisa Oslo (duben 2021). Vlasta a její muž Rudolf museli opustit úspěšný krejčovský podnik v Hodoníně, protože děkovaný pohled z Austrálie prozradil, že pomohl přátelům uprchnout z tehdejšího Československa.

Aby se vyhnuli zatčení, museli sami uprchnout a delší dobu pobývat v uprchlickém táboře v Rakousku. Snili o azylu ve Spojených státech amerických, ale čekací doba byla dlouhá, a tak nakonec je a jejich syna osud zavedl do Norska, psal se rok 1951. A pro zajímavost paní Vlasta v jednom z rozhovorů mimo jiné doporučuje klid jakožto klíč k dlouhověkosti.

Pokud se rozhodnete pro nedělní výlet do této historické čtvrti, stavte se na kávu na Thorbjørn Egners plass a nechte si uvázat originální kytici v květinářství Blomsterenga. Děti se zase rády podívají na domácí zvířata na urbánním ekologickém statku (Kampen Økologiske Barnebondegård), kde lze na podzim posedět u táboráku s občerstvením. Gastronomové zase ocení kultovní Kampen Bistro s jeho nezapomenutelnou atmosférou a dobře chlazeným pivem. A během horkého letního dne se můžete jít natáhnout k vodní plošině na samém vrcholku Kampen parku, odkud je vidět na Oslo Fjord. Nezapomeňte se ale takéavit u činžovního domu v Hølandgata 1, kterému se doteď přezdívá „Tsjekkerblokk“. Zda-li tam ještě nějaký Čech nebo Slovák žije, je ale nejisté.

Lia

I přes své umístění v centru Oslo je ve čtvrti Kampen běžné narazit na pasoucí se koně. Foto: Lia

Zdroje:

<http://kampenhistorielag.no/arkiv/6606>

<http://kampenhistorielag.no/arkiv/3325>

<https://www.nb.no/items/c1b9e555474b7943658bbaa700659804?page=17&searchText=tsjekker>

<https://www.dagsavisen.no/oslo/nyheter/2017/02/06/kampene-om-kampen/>

<http://kampenhistorielag.no/arkiv/6360>

Kampen je charakteristický svými nízkými dřevěnými domky.

Foto: Lia

V jedné z ulic ve čtvrti Kampen se točil i norský Netflix seriál Hjem til Jul. Foto: Lia

Vyhlášení Lego soutěže z roku 2022

Přátelé a kamarádi stavebnice Lego,

A jsme opět zde. Rok běží, a tak letošní soutěž vyhlášíme v tomto podzimním čísle. Stavěli jsme na téma rodina. Pojdme se spolu podívat, jak se nám letos podařilo tvořit s kostkami. Ze zaslanych výtvorů se ukázalo, že všichni moc rádi jezdíme na rodinné výlety. A my se už moc těšíme na vaše další stavitelské úspěchy.

Jindřich Kania

Výherci roku 2022 v abecedním pořadí:

Julius (10) a výtvor s názvem: Camping s rodinou v Norsku.

Valentinek 6 let a Colinek 3 roky

Nicole (9) Naše rodina

Petr (5) a Hynek (3) Na rodinný výlet vlakem po celém světě.

Rafael (3) Naše rodina na výletě

Theodor (12) Rodinný výlet parní lokomotivou

Dětský den 2022

Letošní dětský den ve Vestmarce, který se konal první zářiový víkend, přilákal mnoho rodin s dětmi. Mnozí využili možnosti přespání ve stanech, v gapahuku nebo velkém dřevěném lavvo. Odpolední soutěžení bylo odměněno sladkostmi, grilovanými párky a příjemným večerem a nocí u ohně s hudbou a zpěvem známých táborákových hitů.

Moc děkujeme a těšíme se na příště!

Petr Dreiseitl, Foto: Anna Dreiseitlová, J. Petrůj

Osloviny 27 – Stromeček

K velkým dobrodružstvím, která se u nás v rodině každý rok odehrávají, patří i výběr vánočního stromečku. Náš tatínek má velice specifické cítění, a tak obvykle volí stromek nestandardních tvarů. Občas nám donesl stromek, který byl téměř stejně široký nahoře i dole. A tak nám obýváku stávala taková zajímavá vánoční koule. Jednou dokonce byla ta koule tak veliká, že se nechtěla vejít pod strop. Tatínek chvíli přemýšlel, jak stromek zkrátit. A protože to byl přece vršek, který nahoře překážel, bylo zcela logické začít řezat právě tam. Ten rok jsme tedy našli dárky pod originálním vánočním komolým kuzelem.

A pak přišla do rodiny naše první kočička. Myslел jsem, že jehličnan každou zvědavou kočku okamžitě odradí, ale to by to nebyla ta naše šelma průzkumnice. Při první příležitosti se po kmeni vyšplhala až úplně nahoru. Ten rok jsme se naučili, že příště musí stromek ve stojanu držet co nejpevněji, že je potřeba jej dodatečně přivázat ke zdi rybářským vlasem a že skleněné ozdoby po babičce je lepší nechávat bezpečně zabalené v krabici ve sklepě.

Po těchto předchozích zkušenostech jsme se rozhodli, že už neponecháme nic náhodě. Tatínek pořídil pěkný smrček pro jistotu již krátce po Mikuláši. Od té doby trpělivě vyčkával stromeček venku na balkoně na svoji sváteční příležitost. Ten rok hodně mrzlo a naděje na krásné a bílé Vánoce byly vysoké.

Každý rok s úderem prosince popadne naši maminku amok. Je třeba vše uklidit, aby se 23. prosince večer mohl za odměnu ozdobit stromeček. Dát do pořádku třípokojevý byt se zdá být jednoduchý úkol, ale to neznáte naši maminku. Ta tenkrát ještě netušila, že aby byl člověk s vánočním úklidem spokojený, je třeba uklízet zásadně bez brýlí. To potom spokojenosti s výsledkem nestojí nic v cestě. Nejenže tohle základní pravidlo maminka neznala, ale v té době ani brýle nenosila. Takže nároky na nás dva s bráchou byly značné.

Pouze ilustrační foto, originální fotku vánočního hybrida se bohužel v domácím archivu autorovi najít nepodařilo.

Foto: R_Koopmans

Ten rok jsme to vydrželi dlouho. Vysáli jsme i za sedačkou v obýváku. Dokonce jsme utřeli prach v knihovně. Až tam úplně nahoře v poslední řadě, tam jak jsou všechny ty knížky, které jsou jistě velice hodnotné, ale nikdo je odtud už nikdy nevytáhne. Jak jsme tam tak nahoře stáli a balancovali s vysavačem na vratké židli přinesené z kuchyně, všimli jsme si několika zajímavých titulů. Tak například: Angličtina pro samouky, Němčina pro samouky, Italtina pro samouky, Jóga pro samouky, Samoukem snadno a rychle. Kdyby s námi v rodině nějaký ten samouk bydlel, zde by si rozhodně přišel na své.

Když jsme konečně uklidili celou knihovnu, dostali jsme za úkol vysát šachtu za záchodem. Ano! Tam, co jsou takové ty odporné černé trubky zabalené do izolace, co vedou napříč celým domem. Ona by nás ta naše

maminka snad donutila vysát i výtahovou šachtu, kdyby nějaká v našem nízkém čtyřpodlažním panelovém domě byla. Každá paneláková domácnost si vynalezla jiné řešení, jak ty ošklivé trubky za záchodem zakrýt, aby nenarušovaly harmonii domova. Náš tatínek vymyslel opravdu důmyslné a estetické řešení pomocí dřevěného obložení. Nicméně abychom se dostali tam dozadu i s vysavačem, bylo třeba částečně začít rozebírat stěnu za záchodovou mísou. Tohle už můj brácha nevydržel. Právě totiž procházel vrcholně vzpurným stádiem puberty. Práskl s vysavačem na zem v předsíni a zabouchl se v pokojíku. Vzápětí se za zavřenými dveřmi ozval mocný hlas Freddieho Mercuryho. To zase zaujalo našeho tatínka. Chvatně se vydal do pokoje, aby s bráchou zahájil intenzivní diplomatickou diskuzi. Zjevně došlo mezi nimi k okamžité vzájemné dohodě, protože hlasitá muzika rázem utichla. V důsledku pedagogické výměny názorů byla totiž kazeta kapely Queen rozlomena na dvě půlky. Vánoční nálada byla pryč, já vysál ty pitomé trubky na záchodě a zdobení stromečku si tentokrát muselo počkat až na samotný Štědrý den.

Ráno 24. prosince jsme donesli zabalený stromeček, upevnili jej do stojanu a pak tatínek přeřízl síťovinu, aby se smrček mohl rozvinout v celé parádě. Ale nestalo se nic. Smrček si zarputile držel původní tvar a vypadal tak spíš jako malý topol. A pak celý opadl. Naráz. Byl na balkoně skoro tři týdny a na kost zmrzl. Tatínek nadával, maminka propadla panice. My s bráchou jsme se rozhodli zachránit Vánoce, a tak jsme vyrazili do města. Sehnat stromek 24. prosince byl velice ambiciózní plán. Přesto jsme se o něj pokusili. Dle zásady, že správný muž umí sehnat vánoční dárky třeba i 24. prosince třeba na benzínové pumpě. Zkusili jsme to tedy nejdřív tam, ale už tam žádné neměli. Ve městě jsme pak obešli náměstí i

výstaviště kde bývají vánoční trhy, ale vše už bylo sbalené. Nakonec se ale na nás přece jen usmálo štěstí. Na tržnici v centru, kde se ještě nedávno prodávaly stromečky, zůstalo v prachu ulice několik větví z různých jehličnatých stromů. Stačilo je jen posbírat a doma opláchnout ve sprše. Ale stále chyběl kmen. Nejprve přišla v úvahu roura od vysavače. Naštěstí pak tatínek našel ve sklepě jednu tvrdou papírovou trubku, na které jsme kdysi koupili navinutý nějaký koberec. Tatínek ji upevnil do stojanu a vyvrtal do ní několik dírek. Pak jsme nastoupili my dva s bráchou a zastrkali do dírek všechny borovicové, smrkové a jedlové větvičky, co jsme nasbírali. Dílo završila maminka a její tavná pistole, kterou zatavila větvičky ke kmeni. A tak díky spolupráci celé rodiny vznikl úžasný vánoční hybrid, jaký určitě nemají ani ve Vatikánu. Stromků jsme měli už spousty, ale ten jeden, který jsme si jako rodina vyrobili na štědrý den sami, si budeme navždy pamatovat.

Celá širší rodina o naší situaci se stromkem věděla. A tak, když jsme ukazovali fotky ze štědrého večera, vyjadřovali spoustu sympatií a obdivu k naší kreativité a že to vlastně ani nebylo poznat. Pak ale přišel bratranec, který o naší vánoční krizi nevěděl vůbec nic a omylem zcela upřímně prohlásil: „Strejdo, co to je za vánoční troska? Proč jako na Vánoce místo stromku máte v obýváku velkou vánoční štětku?!“

Od té doby pořizujeme stromky dva. Jeden pro nás a jeden údajně jako pro babičku. Všichni ale víme, že ten pro babičku je ve skutečnosti náš záložní, pro případ nouze.

Veselé Vánoce přeje,

—
Jindřich

INFORMACE K PLATBĚ ČLENSKÝCH PŘÍSPĚVKŮ TNF PRO ROK 2023 A VÝROČNÍ SCHŮZE

Příspěvek pro rok 2023 zasílejte na účet TNF 6241.06.04650, případně přes Vipps na číslo 78710. Datum splatnosti je 31. 1. 2023. Do informací o platbě prosím připište jméno (evt. všechna jména v případě rodinného členství) a vaši e-mailovou adresu. Při platbě přes Vipps nezapomeňte uvést i správnou poštovní adresu pro doručení časopisu.

Výše příspěvků pro rok 2023 je následující:

- individuální členství 300,- NOK/rok
- rodinné členství 450,- NOK/rok
- seniorské 200,- NOK/rok

Příspěvky jsou platné na jeden kalendářní rok.

Pokud někdo z našich členů nemá možnost platit online, kontaktujte prosím Leny Slaninovou na tel. čísle 93936601, a bude Vám zaslána složenka.

Také bychom Vás chtěli poprosit o aktualizaci Vašich kontaktů (jméno, e-mail, adresa) na e-mail info@cz-forum.no nebo tel. číslo 93936601.

Rádi bychom touto cestou pozvali všechny členy Česko-norského fóra, aby se zúčastnili výroční členské schůze, která se bude konat dne 19.4.2023 v 18.00 na Velvyslanectví v Oslo, Fritznerns gate 14, Oslo.

Děkujeme za Vaši podporu a přejeeme krásný zbytek roku. Váš Výbor TNF

MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA 2022

Přihlásit se můžete do čtvrtka 1.12.2022.

Doporučujeme vstupné zaplatit předem a to do 1.12. na účet TNF č. 6241.06.04650. Do zprávy napište jméno, počet dospělých a dětí (Novák 2+1), vyhněte se tak dlouhému čekání u vstupu do sálu. Na místě bude možné platit hotově nebo na Vipps č. 78710.

Máte-li chuť nám s besídkou jakkoliv pomoci, neváhejte nás kontaktovat nebo vyplňte příslušnou kolonku v přihlašovací formuláři, že chcete být dobrovolníkem. Pomoc nám můžete také tím, že přinesete dezerty či jiné pochutiny do společného občerstvení, věcné dary do tomboly nebo knihy na burzu knih.

Již podruhé budeme také pořádat *Burzu knih*. Máte-li doma knihy, pro které už nemáte využití a rádi byste je předali někomu jinému, můžete je přinést s sebou.

Cesta: Sál Ris Storstue u Ris Kirke se nachází vedle zastávky Ris na lince metra č.1. Jsou zde dobré možnosti parkování (příjezd přes Vinderen nebo Slemdal). Vchod bude označen vlajkami a svícemi.

Těšíme se na Vás!

Výbor TNF

MIKULÁŠSKÁ ZÁBAVA 2022

Sobota 3. 12. 2022 od 15:00 hodin

Sál Ris Storstue, Risbakken 1, Oslo

**TNF vás srdečně zve na tradiční Mikulášskou zábavu s bohatým programem letos
konečně opět v Ris sale!**

Můžete se těšit na:

- ✿ vystoupení dětí z České školky a kroužků českého jazyka
- ✿ výtvarnou dílnu pro děti
- ✿ vystoupení česko-slovenské kapely
- ✿ tombolu
- ✿ návštěvu Mikuláše, Čerta a Anděla s nadílkou
- ✿ burzu knih

V bufetu si budete moci zakoupit domácí guláš, dezerty a jiné chutné občerstvení.
K tomu všemu bude hrát živá kapela.

Vstupné: dospělí 140 NOK, děti 70 NOK, rodinné 300 NOK

Vstupné pro členy TNF: dospělí 70 NOK, děti 35 NOK, rodinné 150 NOK

Pro přihlášení (více info na předchozí straně), prosíme, použijte registrační formulář

<https://cz-forum.no/registrace-udalosti/>